

«Έν αρχή ην ο τόπος»

Πέμπτη, 18 Αύγουστος 2016 19:23

Της Παναγιώτας Π. Λάμπρη

Η πληροφόρηση που είχα σχετικά με τη δημιουργία και τους στόχους του Αθαμανικού Κέντρου Τέχνης στο Κάτω Αθαμάνιο, η εξ αποστάσεως γνωριμία με τον δημιουργό του, τον εικαστικό Βασίλη Σταύρου, και μια πρόσκληση, η οποία έφτασε στο ηλεκτρονικό μου ταχυδρομείο, ήταν ικανοί λόγοι, για να παρευρεθώ στις 30 Ιουλίου στα εγκαίνια της έκθεσης - αφιερώματος στον μεγάλο Αρτινό δάσκαλο της εικαστικής τέχνης Γιάννη Μόραλη, που φέτος συμπληρώθηκαν 100 χρόνια από τη γέννησή του. Το Κάτω Αθαμάνιο είναι το χωριό όπου ο Βασίλης Σταύρου έκανε τα πρώτα του βήματα, αντίκρισε τα χρώματα και τα σχήματα του

τοπίου, αφουγκράστηκε τους ήχους της φύσης, της ντοπιολαλιάς και της κοινωνικής ζωής των συντοπιτών του. Αυτό το χωριουδάκι, το οποίο κάποτε τον ανάγκασε να πάρει το δρόμο της ξενιτιάς και να αναζητήσει τόπο, για να στεγάσει, αν στεγάζονται, τα όνειρα της νιότης, αυτό έγινε πάλι η αφορμή, για να επιστρέψει. Και τούτη η επιστροφή δεν έχει να κάνει με την αποτυχία πραγμάτωσης των νεανικών ονείρων. Αντιθέτως.

Ο μικρός γνώριμος τόπος της γενέθλιας γης τον ακολουθούσε ως άλλη Καβαφική πόλη και, όταν επληρώθη ο καιρός, ως καταξιωμένος πια δημιουργός, ο Βασίλης Σταύρου, αφού «πολλών ανθρώπων ίδεν άστεα και νόον έγνω», επέστρεψε στην Ιθάκη γεμάτος δώρα και διάθεση προσφοράς!

Ο χώρος όπου φιλοξενούνται οι περιοδικές εκθέσεις για την ώρα, μέχρι δηλαδή να λάβει σάρκα και οστά το κτίριο του Αθαμανικού Κέντρου Τέχνης, είναι το πατρικό του σπίτι καθώς και το τσαγκάρικο του πατέρα του! Ζεστός, φιλόξενος χώρος, γεμάτος μνήμες και αληθινή ζωή για τον ίδιο, δηλώνει με επάρκεια πως τα μεγάλα όνειρα μπορούν να στεγαστούν σε μικρές γωνιές, όταν υπάρχει η εσωτερική φωτιά που καίει και δεν εκπέμπει καπνό, αλλά ζέον και αιθαλές δημιουργικό πυρ! Εκεί, μαζί με ό,τι συνιστά για τον εικαστικό ο τόπος, η γενέθλια γη που κάθε φορά, όπως ο Ανταίος, αντλεί δύναμη από το άγγιγμά της, τον κάνουν να λέει με σιγουριά πως «εν αρχή ην ο τόπος»!

Σ' αυτόν τον μικρό τόπο, στον τόπο του, έλαβαν χώρα τα εγκαίνια της έκθεσης - αφιερώματος στον Γιάννη Μόραλη, όπου παραβρέθηκαν φίλοι, γνωστοί και όσοι άλλοι πιστεύουν και στηρίζουν με τον τρόπο τους την προσπάθεια του Βασίλη Σταύρου. Η εκδήλωση που επενδύθηκε μουσικά με μελωδίες του Μάνου Χατζιδάκι, τις οποίες ζωντάνεψε με την κιθάρα του ο εικαστικός Αλέκος Μπούρας, περιλάμβανε προβολή βίντεο, ομιλία για το έργο του καλλιτέχνη και έκθεση με σπάνια αυθεντικά έργα μεταξοτυπίας που προέκυψαν από την προσωπική συνεργασία του διοργανωτή με τον Γιάννη Μόραλη. Ακολούθησε κέρασμα με παραδοσιακές γεύσεις και η βραδιά έκλεισε με ζωντανή μουσική, χωρίς μικρόφωνα, η οποία συνεπικουρούνταν ανενόχλητα από το ατέρμονο τραγούδι των τριζονιών στη γύρω φύση.

Η ψυχαγωγία και η επικοινωνία όσων έφτασαν ως εκεί, από κοντινά ή πιο μακρινά μέρη, δικαίωσαν το εγχείρημα του εικαστικού Βασίλη Σταύρου και βεβαιώνουν πως το όραμά του έχει στέρεες βάσεις και ευοίωνο μέλλον. Μόνο, που καλό θα ήταν πιο πολλοί να αντιληφθούν τη σημασία όσων λαμβάνουν χώρα στο Κάτω Αθαμάνιο και να γίνουν ηθικοί και υλικοί αρωγοί. Ως πρώτο βήμα, όσοι περάσουν από αυτό το χωριό μέχρι τις 21 Αυγούστου, ας κάνουν μια στάση να δουν την τιμητική έκθεση για τον Γιάννη Μόραλη και να γνωρίσουν κι έναν άλλο σημαντικό εικαστικό που γέννησε η Άρτα, τον Βασίλη Σταύρου. Όσο για τους φορείς της Πολιτείας, θαρρώ πως γνωρίζουν τι οφείλουν να πράξουν. Όλα είναι θέμα βούλησης και, φυσικά, βαθύτερης παιδείας, η οποία θα αναγνωρίζει το νόημα των εκείπραπομένων. Όλοι κρίνονται για τις επιλογές και τις αποφάσεις τους κι ο χρόνος είναι αδέκαστος και δίκαιος κριτής για όλους και για όλα.

Ο συντοπίτης μας εικαστικός Βασίλης Σταύρου είναι εκεί και αναμένει κάθε φιλότεχνο και όποιο άλλο επιθυμεί να γνωρίσει τον τόπο του ως φυσικό τοπίο και ως σημαντική αναφορά έμπνευσής του, τον ίδιο και το όραμά του!